

Zomerreis naar de Cornwall

Vrijdagmorgen kwart voor 6, iedereen staat paraat met pak en zak om te vertrekken naar die lang verlangde reis. De bus vertrekt goed op tijd naar Calais. Onderweg worden we geconfronteerd met de honderden tentjes die staan in de wei langs de autosnelweg. Bij aankomst krijgen we te horen dat de boten serieus op vertraging varen. Uiteindelijk zijn we 1 uur en een half later dan voorzien vertrokken.

Aangekomen in Engeland is het echt slecht weer, we reden van de ene file in de andere. Resultaat 2 uur te laat voor het avondmaal. Gelukkig werden we zeer gastvrij ontvangen en konden meteen aan tafel. Ondertussen was de hemel op geklaard en konden genieten van een prachtig uitzicht.



Vroeg wakker, want we waren nog niet gewoon aan het Engels uur, trokken we onze schoenen aan om te genieten van de stralende zon en het prachtig uitzicht (zie foto voorp.) Onze eerste uitstap bracht ons naar Tintagel en Boscastle. Weerom een prachtige ruwe natuur met kliffen en inhammen. Iemand vroeg mij, "Anne dit zal toch niet het mooiste zijn van de hele reis, want mooier kan bijna niet anders". Mijn antwoord was, 'dit weet ik niet want het zal elke dag zo anders zijn'. Naar de avond toe werd het heel slecht weer met storm en regen dit belofde voor de komende dagen.

Dag 3 begon dan ook met gietende regen en verschrikkelijke wind maar gelukkig zagen we de hemel weer open trekken. Geen nood tegen dat we aan onze wandeling zullen beginnen zal het wel droog zijn. Kletsnat waren we van het stadsbezoek aan Looe. In een pub of wat dan ook maar gepicknickt en wat op gedroogd. Wonder boven wonder hield het op met regen en deed de zon schutterige pogingen om te schijnen. De wandeling liep langs kliffen met veel klim en daal werk. Op 1 mijl van Polpero kregen we een enorme douche over ons, lap weeral



kletsnat. Uit het verdere verloop van de reis weten we dat dit onze laatste douche werd. Een stuk van de groep kwijt, geen nood met de GSM, we bellen wel met elkaar maar daarvoor moet er eerst wel verbinding zijn. Eind goed al goed, de bus op en naar onze tijdelijke thuis.

Dag 4 leidde ons naar de Geevor mijn, met onze helm op bezochten we de tin site. Wie dacht dat werken in de steenkool zeer zwaar was had het mis want het werk in de tin mijn is nog 10 keer zwaarder. Ondertussen was het nog meer aan het waaien en zaten we in een zware storm, gelukkig was de zon van de partij. Vandaar op naar St.Ives voor een wandeling langs het Kust pad. Het stadje had vier stranden, eentje voor de surfers, eentje voor de



zwemmers eentje waar de jachtten voor het strand ligt en een hondenstrandje enkel toegankelijk voor mensen met een viervoeter, moet kunnen.

Elke dag in détail gaan beschrijven zou mij veel te ver leiden. Wat halfweg de reis vroeg ik: 'Mieke, was de eerste dag nu het mooiste?' Antwoord 'Ik weet het niet Anne het is hier allemaal zo mooi en elke dag zo anders'.

Ondertussen was dag 7 aangebroken en moesten we voor het eerst onze koffers pakken en onze zo geliefde mooie baai vaarwel zeggen, gedaan met onze avondwandelingen. Ik denk dat

alleen onze chauffeur opgelucht was dat hij niet langer langs die smalle baantjes moest rijden.

Maar niet getreurd er wacht ons vandaag al weer een mooie uitstap en we zien wel waar we vanavond ons hoofd te rusten leggen. Groot was onze verbazing toen we aankwamen in Eden, wat een futuristisch project is dit. Slapen in een container met alle conformt op enkele vierkante meter, dit moet kunnen. Met een shuttledienst werden we naar het park van Eden gebracht om daar te eten in het restaurant. Op een goeie avond waar Johan en ik de weg kwijt want we hadden veel te veel gekeken in de lens van ons fototoestel, ja dat komt ervan, hé! Jammer genoeg komen aan alle mooie liedjes een eind en mogen, moeten we terug naar huis. Gelukkig loopt de terug reis veel vlotter dan de heen reis maar toch worden we opnieuw geconfronteerd met de neven effecten van de vluchtelingen. De autosnelweg was gewoon afgesloten om al de



gestrande vrachtwagens te laten parkeren. Maar dit keer goed op tijd voor de boot die op het geboekte uur vertrok. Gelukkig maar, want nog geen 2 uur later was overvaren weer niet meer mogelijk. Aangekomen op de parking in Loppem, alleen maar stralende gelukkige gezichten te zien. Naar huis met honderden foto's maar zelfs duizend foto's kunnen niet tonen hoe mooi onze reis is geweest. Niet alleen de omgeving was zo mooi, maar elke deelnemer aan de reis was mooi. Jullie waren echt een toffe bende. Dank je wel hiervoor.

